

FOAIA POPORULUI

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an 5 cor. 40 bani.
Pe o jumătate de an 2 cor. 70 bani.
România, America și alte țări străine 11 cor. anual.
Abonamente se fac la „Tipografia Poporului” Sibiu

Foaie politică.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.
(Joia apare numărul de Duminică.)

Telefon Nr. 146.

Adresa telegrafică: „Foaia Poporului”, Sibiu.

INSERATE

să primesc la BIROUL ADMINISTRAȚIEI
(Strada Măcelarilor Nr 12).

Un șir pețit prima dată 14 bani, a doua oară
12 bani, a treia oară 10 bani.

O faptă rea.

„Dascălul” neamului George Lazăr, redeşeptătorul neamului românesc are mulți tovarăși între învățătorii zilelor noastre. Mulți învățători sunt pătrunși până în adâncul sufletului lor de solia, pe care trebuie să o ducă poporul nostru și ne crește inima de bucurie când ne gândim la ei.

Astăzi vreau să scriu însă despre un dascăl, care nu-și pricepe chemarea, despre unul care și-a uitat de sine.

Iată cum i-am făcut cunoștința.

Sosise un nou „ștrampont” transport de soldați de pe câmpurile de luptă. Acum dinspre Italia. Oameni cu mâinile ciungărite, legate, toți de familie și flăcăiandri.

— „Da unde mi-ați fost?”, a întrebat oare cine.

— „Ia, colea, în Rovereta (Rovereto)”.

— „Și cum v'a mers?”

— „D'apoi, iacă: am pușcat noi, or pușcat ei. Ca copii când se bat cu bulgării de zăpadă. Da, zău, că nu era glumă!..”

S'au așezat românii mei în „șpitai” așteptând pe „domnu doftoru” și au început a „divăni” cum zic bănășenii, au început a sta la taitas, de povești. Unul spunea una, altul alta.

A venit vorba de scris și citit. Unul voia să știe dacă știu toți scrie și ceti. Toți românașii, câți au venit dela „Rovereto” știau — afară de unul.

— „Bravo”, zise unul, „așa îmi place: să nu se găsească mulți români, cari nu știu carte. Da D-ta cum de n'ai învățat!” întrebă el pe cel ce răspunsese că nu știe.

— „Iacă vorbă!”, zise omul cu pricina, scărpinându-se după ureche, „n'am învățat și pace! Părinții mi-au fost buni-bucuroși că nu umblu la școală. Au și plătit pentru aia”.

— „Cum? Au plătit?”

— „Plătit — Zău!”

— „Cui?”

— „Dascălului!”

— „Cum se poate?”

— „Apoi iaca — se poate!”

— „Și a primit dascălul bani, să nu te duci la școală?”

— „Firește. Zicea că numai așa n'are să mă arate la cântălărie că nu umblu la școală”.

Auzind vorbele acestea m'am întristat. Mi-a fost rușine, înțelegeți cetitori cinstiți ai acestei foi românești, mi-a fost rușine. Rușine că se poate găsi în ziua de astăzi un dascăl român, care primește bani ca să aducă întunerecul în capul tineretului.

— „Și de ce au plătit părinții tăi?”

— „D'apoi ziceau că vitele cine să le păzească?! Că și-așa n'o să mă fac eu dobă de carte!”

Greu i-a venit celui ce-a întrebat pe român de știe slovă românească, greu i-a venit când a auzit vorbele astea — dar trebuia. să-și țină cumpătul, să-și înăbușe durerea și să joace pe omul vesel. Și iată cum s'a început un joc de întrebări și răspunsuri între ei amândoi, în fața celor ce știau scrie și ceti.

— „Nu simți că n'ai făcut bine când fugiai dela școală?”

— „Ba simt, păcatele mele, da pe atunci eram bun bucuros că pot să hoinăresc pe râuri și pe lunci cu boii și cu caprele!”

— „Și n'ai dat cu capul de gard?”

— „Ba dat-am — și încă cum?!”

— „N'ai simțit întreagă rușinea omului, care nu știe sloveni? Nu vezi D-Ta că n'ai puțința să te învărți ca oamenii pe lume?”

— „Ba văd, da pârdașica de mână mi-e noduroasă — acum și nu vrea să mai asculte. Incercat-am eu acum, da nu merge!”

— „De ce nu merge?”

— „D'apoi — sunt cal bătrân”.

Rădeau cu hohot românii noștri dela „Rovereta”.

— „Cal bătrân? Nici odată, înțelegi, nici odată nu e prea târziu pentru omul care vrea. — Nu știu — dar

aș fi nenorocitul-nenorociților să nu știu nici scrie, nici ceti, Imi închipui starea asta grozavă și mă înspăimânt când mă gândesc. Cum? Să n'am puțința să dau gles inimii, ca să-mi aștern pe hârtie câteva rândurele, după cum mi le șoptește ea? Cum? Să nu pot eu scrie părinților, rudeniilor, prietinelor? Să trebuiască să rog tot pe altul să se îndure să mi scrie ce i-o plăcea lui?!”

— „Asta-i așa!” Oftă unul din românași.

— „Și asta i încă puțin — da să nu fiu eu în stare să descobăluiesc o slovă căpătată dela judecată, dela primărie, dela oraș, într'o gazetă ori într'o carte! Dacă mă gândesc stau să-mi pierd mințile:

Să mă poarte de nas ori care scribălău, care știe scrie și ceti — să-mi spună câte bazaconii toate, fiindcă mă poate minți cum îi place! E grozav!”

— „Hehei, cam ai dreptate”, zise cel cu pricina.

— „Nu — cam — am dreptate îndesat și cu vârf. Uite omule. Am ajuns pe uliță, într'un oraș ca ăsta, în care ne aflăm acum. Ne zice domnu căpitan ori domnu „țugsfirâr”, ori altu: să te duci acolo și acolo: iacă, adresa. Tu te uiți ca vițelul la poarta ai nouă. Nu știi ceti. Bine, cum ai să te duci? Ai să întrebi pe Stan pe Bran: Ca un orb — tocmai ca un orb. Literele de pe la colțurile de uliță sunt pentru tine închise cu nouă peceți. Tu nu știi să le descurci odată cu capu. În tine e întunerec besnă în privința asta. Un băiețel de 9 anișori, care umblă la școală, te bate. Acum, spune-mi, omule, e frumos lucru ăsta?!”

— „Cine spune că-i frumos?”

— „Părinții D-Tale — că dacă nu i-ăr fi simțit frumsețea te-ar fi dat la școală, și-ar fi cărpit cu joarda peste pantalonași, când ai fi vrut să ștregărești și să te plimbi, în timpul școlii, pe meleaguri neiertate. — Spune-ne drept, nu simți D-Ta greutatea greșelii de atunci?”

— „Ba o simt — da n'am ce-i face!”

— „O simți! Uite — cu războiu de acu. Vrei să scrii acasă o scrisorică,

cât de cât — două, trei rânduri: sunt bine, nu fiți cu inima arsă, grijii de gospodărie, ce fac copii? — DTale nu-ți dă mâna să așterni pe hârtie nimic, nimic! Pui numai buricul degetului (o, ce urâtă și ce grețoasă meserie!) ca să „iscălești“, că ai primit un pachet ori o scrisoare, pe care n'o poți ceti! Te afli par'că într'un tunel — știi, tunelul prin care trece trenul, pe sub pământ — și e vecinic întunec, de nu vezi nici verdeață nici flori, nici câmpuri, nici munți, ci tot întunec, întunec ca păcura“.

— „Asta-i așa!“, oftă unul din tovarăși.

— „Dacă-i așa atunci să nu ne minunăm că ne spune unul și altul din straini „valah puturos“, când vede pe câte un român că e înapoiat? — A cui e vina? Da, și'a timpurilor trecute, da și a noastră. — A, că am aici pe dascălul ala, care a furat banii părinților DTale, să-l apuc de mânecă și să i mă uit cu tot disprețul sufletesc în ochi. Ați văzut, oameni buni, cum rup stelele la șerjile ticăloase; la miliție, ați văzut cum le zice comandantul: nu ești vrednic de cinstea, care ți-am dat-o până acum.“

Așa așa rupe de pe haina învățătorului din satul DTale — nu vreau să știu numele, căci mi-e rușine până în adâncul sufletului de el! — i-aș rupe semnele de învățător al neamului, dacă le-ar avea și i-aș zice! „Nu te muștră conștiința, dascăle? Iai tu bani grei, bani muncii cinstit, ca să aduci întunec în satele românești? Ești tu dascăl român? Mi-e rușine că am auzit de fapta ta ticăloasă!“

Românii dela „Rovereta“ steteau roată în jurul celui care vorbea. Fiecare se gândea la sătulețul său și-și zicea, afară de cel cu pricina: „dascălul nostru e om odată. El nu face lucruri de astea!“

Tăcerea o întrerupse tot cel care i adusesse pe gânduri. Le zise oftând din greu: „Hei, mult mai trebuie să asude țărânul român până să ajungă la creanță verde. Da tot o s'ajungă. Slavă Dlui, n'avem mulți învățători ticăloși, ca al din satul DTale. — Uite, am să stau eu de capul DTale, ca să-l uiți. O să luăm carte românească în mână și o să începem să silabisim. Nu-i prea târziu! Nici odată nu-i prea târziu! Să ți se vindece numai mâna dreaptă și o să începem să și scriem. Și atunci să vezi DTa bucurie pe ai de-acasă, când or căpata două-trei rânduri dela „tătuca“ și dela bărbatul iubit!...“

Acum râdeau toți, cu o răză de nădcjde în suflet.

Ilie Marin.

DEPEȘI.

Marele războiu al lumii.

Luptele din apus. — Luptele dela granița ungară. — Ce spune generalul Haig. — Lupta hotărâtoare se va da pe frontul apusean.

Luptele din apus.

Budapesta, 25 Iulie. — Atacurile Englezilor și Francezilor nu au putut câștiga aproape nimic zilele trecute. Comunicatul nemțesc spune de trei linii, cari au fost atacate de ei. Spre nord de râul Somme dela Thiepval și până la Guillemont, Englezii au dat atac cu un uriaș număr de oameni, întocmai ca Rusii, dar nu au câștigat nimic. Pe unele locuri din această linie s'au încins lupte foarte înverșunate, piept la piept, mai ales dela Pozieres până la Longueval. Pe linia a doua, care se întinde dela Guillemont și până la Somme atacurile dușmane nici nu au putut să plece, deoarece focul artileriei nemțești i-a țintit pe loc. Pe linia cea mai de jos, spre sud de Somme Francezii, deși au atacat de mai multe ori, ei nu au știut să câștige nici o palmă de loc.

Lupta, ce se dă acum în preajma râului Somme e o probă de putere între cei doi dușmani. Nici când nu au stat armate așa de mari și de bine înzestrate, una împotriva celeilalte, ca și aici. Agenția Wolff comunică de altfel, că armata germană a trecut peste ce a fost mai greu și de-acum va ține cu ușurință pieptul la atacurile, ce le vor mai da Englezii și Francezii.

În aceeași vreme ofensiva germană împotriva Verdunului ține necontenit. Nemții bombardează forturile Damouloup și Lauffe, cari le mai stau în cale Zi de zi înaintează câte puțin spre puternica cetate franceză.

Ce spune generalul Haig? Lupta hotărâtoare se va da pe frontul apusean.

Geneva, 25 Iulie. Douglas Haig, comandantul Englezilor de lângă Somme a spus către un corespondent al ziarului *Matin*, că Englezii au învățat mult din greșelile trecutului. Ei au trebuit să fabrice mai multe tunuri și mai multă muniție, ca mai înainte. După frontul dela Somme au clădit uriașe magazine de muniție, a fost însă foarte greu să înghebezi o armată mare și bună, deoarece trupele cele mai bune au căzut în luptele dela Mons, Marna, Iser și Loos.

„Trebuie să-l nimicim pe dușman, spune Haig, că să-i facem cu neputință și retragerea. Lupta hotărâtoare se va da pe frontul din vest. Noi trebuie să dictăm o astfel de pace, care să plătească prețul, ce l-am plătit pentru ea“.

Franța nu vrea o a treia campanie de iarnă.

„Pester Lloyd“ dă declarațiile unui elvețian francofil cu privire la voia ce domnește în Franța.

„Jertfele Francezilor de până acum ce sunt de admirat — zice elvețianul — se fac numai în vederea că războiul se va sfârși la toamnă. În Paris se spune pe față că Verdunului îi trebuie zilnic 2000 de morți sau răniți francezi. Urmarea este că până în toamnă se va sfârși războiul“.

Ofensiva generală pe frontul Riga.

„Le Journal“ este informat că generalul rus Kuropatkin a primit ordin să înceapă pe frontul Riga ofensiva generală.

După telegrame din Berlin, Rușii au atacat Sâmbătă spre sudost dela Riga în trei rânduri cu forțe uriașe frontul german. Atacurilor a premers o pregătire strașnică de artilerie. Toate atacurile au fost însă respinse.

Rușii au pierdut 500,000 de soldați.

Din Berlin se comunică:

După spusele prizonerilor, după știri culese din diferite izvoare, precum și după alt material s'a putut face o socoată apropiată a pierderilor rusești în cursul ultimei ofensive. Nu vom greși dacă vom spune că în spatele frontului, pentru fiecare corp de trupă erau pregătite 80 până la 75 la sută din cei activi, numai trupe de înlocuire. Spre a lua un singur exemplu din nenumăratele exemple ce le avem la îndemână regimentul rus No. 35, din armata generalului Loșinsky, care luptă în Galizia de est, avea 3250 de oameni la 6 Iunie. După 4 zile n'am mai rămas decât 800. Prin urmare acest regiment a pierdut 2450 soldați, adică 75 la sută. Regimentul a primit la 21 Iunie 2200 de soldați, spre a ajunge la o forță bună de luptă, dar la 21 Iunie, cinci companii din opt, au fost în întregime distruse, iar alte trei companii nu mai aveau decât 20 până la 50 de puști.

Asemenea rezultate s'au observat la mai toate trupele. Aceasta este urmarea tacticii ruse, este aplicată de către comandanții ruși de sub comanda lui Brussilow. Toate știrile demne de încredere spun că rezervele de $\frac{3}{4}$ cari au fost pregătite pentru înlocuirea trupelor combatante, nu mai pot atinge o forță care să ajungă pentru luptă. Trebuie adusă din corpurile de rezervă altă

carne de tun. Armata rusă de la sud-vest a pierdut într-o singură lună aproape 500.000 de oameni, morți și răniți.

Luptele dela granița ungară.

Ziarul „Az Est” de ieri face următorul comentariu raportului primit despre luptele de pe frontul rusec:

Un comunicat al cartierului presei spune, că la nord dela Prislop — cum s'ă spus de altcum și într'un comunicat mai nou al lui Höfer — sunt în luptă trupe de recunoaștere și comande mai mici de năvălire. Șeaua Prislopului se află în hotarul comitatului Maramurăș și Bistrița-Năsăud, la 15 kilom. spre sud dela comuna Borșa și cam la aceeași depărtare spre vest dela comuna Lajosfalva, care e față în față cu Cărlibaba.

În ținutul acesta muntos-păduros cete rusești au trecut granița ungară și încearcă să înainteze pe drumul de munte ce duce dela Cărlibaba spre Borșa. Din comunicatele sosite dela cartierul presei reiese, că în acest ținut nu s'au dat lupte mai serioase, deoarece însuși terenul nu permite decât numai înaintarea unor cete mai mici. Rezultă așadar că înaintarea dela Prislop nu poate avea o importanță mai mare.

De atunci trupele aceste au și fost bătute și resfirate de ai noștri.

Comitagii sârbi în Bucovina.

Budapesta. — După acum se știe, din Corfu au fost aduse cu mari ocoluri trupe sârbești în Rusia și de aci au fost trimise în Bucovina. Dar numai o parte mică a Sârbilor a fost împărțită în trupele regulate.

Cea mai mare parte este întrebuintată să rătăcească prin Bucovina, ca bande de comitagii, care să înfrice pe locuitori, să aprindă satele, să spioneze terenul, și în genere să facă servicii de recunoaștere pentru Ruși.

Aceste bande de comitagii au apărut de multe ori în diferite localități. Ele sunt provăzute cu arme rusești și fac scandaluri mai ales prin pădurile frontierei.

Sasonov, ministrul de externe al Rusiei a căzut.

Încă unul dintre aceia, cări au pricinuit înfricoșatul războiu de acum, se duce. Ministrul Sasonov, care a cărmuit aproape șapte ani politica din afară a împărăției rusești, și-a dat abdicarea. Cu alte cuvinte. Țarul nu mai vrea să-l mai țină de sfetnic al său și de aceea sub cuvânt, că e bolnav, a trebuit să se depărteze din scaunul ministerial.

În săptămâna trecută în cartierul Țarului a fost un însemnat stat al tuturor miniștrilor, care a hotărât și depărtarea lui Sasonov. Unii zic, că pentru Polonia s'a certat ministrul președinte Stürmer, care fi va lua locul, alții spun, că și Sasonov a fost înlătu-

rat, deoarece ce a ajuns la putere în Rusia partida, care vrea pace cu ori-ce preș.

Cât va mai dura războiul.

Părerile atașatilor militari ententiști.

Din Lausanne se comunică:

„Giornale d'Italia” a întrebat pe atașatii militari ai ententei pe lângă guvernul din Roma despre durata războiului.

După părerea ducelui Volkonszki, atașatul militar rus, războiul s'a apropiat de încheiere, dar suntem încă de parte de sfârșitul războiului, fiindcă pe ententa o așteaptă încă multe și grele probleme, iar ofensiva rusă a avut până acum mai mult succese morale.

Colonelul Lamb, atașatul militar englez, a declarat că Anglia a tăcut în acești doi ani, iar acum, după toate probabilitățile, Anglia stă în fața unei acțiuni care va ține doi ani.

În tot cazul sfârșitul războiului nu e atât de aproape, precum cred unii.

După părerea atașatului militar francez, Francois, împotrivirea germanilor e foarte puternică, dar ententa și-a ajuns scopul, că Germania să nu mai poată arunca, după voie, pe solidații săi de pe-un front pe altul.

Consfătuiri între Sonnino și prințul Ghica.

„Neues Wiener Journal” află din Roma peste Berlin, că Sonnino a avut o consfătuire de un ciaz cu plenipotențiarul României la Roma prințul Ghica. Este a patra consfătuire între acești doi bărbați de stat dela înăsprirea crizei germano-italiene încoace.

Fost deputat austriac spânzurat de Italiani.

Lugano. — Cenzura italiană a permis în fine publicarea faptului că fostul deputat austriac Batisti n'a căzut într-o luptă, ci a fost făcut prizonier și spânzurat ca trădător de patrie. Până acum Batisti a fost sărbătorit ca un bărbat, care a murit vitejește.

România o bună pază a granițelor sale.

Corespondentul de pe câmpul de războiu al „informațiunei telegrafice elvețiene” anunță, că Rușii au cercat să treacă înălțimile spre sud de Cîmăleu și Stulpicani ca să ajungă pe teritor român. Încercările lor au fost zădarnice însă în urma pazei granițelor regatului român.

În același timp Rușii au închis granița bucovineană aproape de România, ca nimenea să nu se mai poată refugia din Bucovina pe teritor român. Închiderea graniței de către Ruși, s'a făcut probabil cu scopul de-a ține în taină mișcările militare rusești. Se pare că foarte puternice rezerve rusești sunt pe drum spre Bucovina.

Partea literară.

Prin Galiția.

E seară. Privesc cu ochii jărați la universul frumos — înstelat... și mă poartă gândul la dușman. E aproape de mine; îl zăresc mereu cum se târăle ca șarpele și știu ce gând îl bate.

Frumoasa lună lucește pe cer și se vede ca ziua. Liniște e pe tot locul, chiar lătratul unui câine se aude mereu în depărtare, care mă face să-mi îndrept toate cugetele la cel rămas — acasă — în Ardeal. Frumoasa noastră țară! Dragii mei ce-o să mai facă, și oare se mai gândesc la mine? Mi se umpluse obrazii de lacrimi, iar aerul rece de noapte mi-l bătea. Nu aveam putere să mă șterg. Abia putul grăi către vecin, să vie la mine, să mai povestim câte ceva.

Luăm apoi înalte câte-o corespondență de tabără și scriem acasa, la lumina lunei, să le facem bucurie și să se bucure de noi că mai trăim. Iar timpul trece iute. Câtă vreme a trecut, de când suntem sub steagul împăratului, unde este și moarte și viață, trecem și prin bine și prin rău până la „Crucea Roșie”. ori până sub glia pământului.

Scumpe „Tricolor”!... Încă te mai țin și acum. Te mai am în buzunar, și în oricare luptă, de tine-mi aduc aminte... Tu-mi ești — după Dumnezeu — ce mai drag. Știu, că pentru tine mai luptăm și noi, căci numai pe tine te avem!... Dar e rece și un vânt aspru începe să sufle. Ca să mă încălzesc, îmi dau o epistolă, pe care am fost primit-o în zilele trecute de acasă — din Sălaj. Singura-mi epistolă, toată plină de bucurie... Am citit-o de multe ori, dar trebui să mă mai uit odată peste ea — la lună — să mă încălzesc. Îi povestesc la camaradul meu, bucuria, care mă cuprinde atunci, când citesc epistola care, la un an de zile mă cercetase prin pustie.

Se apropie miezul nopții. Unii se scufundă în visurile nopții înclătoare; iar eu mă mai gândesc la multe — la viața trecută și Doamne, ce va să fie în viitor? Dar cine știe! Vântul rece suflă și mai bine și mă face ca să mi părăsos locul, căci altcum nu mai puteam face nimic de gândurile, întru cari m'am fost adâncit. Și mă așez singur în seară, în apropierea unei case. Dar ce văd? Un biet soldat — Rus — era culcat, dar nu mai sufla — durmea pe vecie somnul etern. Mă apropiu și mai tare de el, când deodată aud ceva mișcare și vorbă dinpre o pădure, din câtrău șepteam pe inimic. Mă ridic puțin, și zăresc într-o depărtare, umbra alor doi soldați ruși. Eram singurel, dar în apropierea mea mai erau și alții. Încep la moment, să-mi fac un scut, o gropiță, care — cugetam — im va fi poate un sălaş pe vecie. Înștiințez și pe ceilalți și în puțină vreme eram gata. Toți eram treji, iar ceasul bătea după miez de noapte. Luna pe cer mai revărea razele sale așa de frumoase, iar dintre frumoasele stele, nu știam, care va cădea mai lute jos. Știe Dumnezeu cine va mai ajunge răsăritul frumosului soare...

Nu trecu multă vreme și auzii, că pe deasupra capului șuera puternic, vântul unui glonț de pușcă, care se opri în păreții casei apropiate. Și începem apoi cu toții: Pușcătură nu se auzia, numai un răsunet prelung. Cugetam c'o să piară lumea. Auzii apoi, vătarea a câtorva soldați ruși, cari poate, și-or fi dat suflatul. Dar noi de asta ne bucuram mult, căci eram într-o fire strașnică. Numai la asta ne gândiam: Să prindem vr'un Rus, să-l arătăm frumosul nostru „Tricolor”!... să știe că suntem urmașii lui Traian... Leii războiului.

Așa ținu două ore, și încetul cu încetul nu se auzi nimic. Se făcu iar liniște, și într'un târziu, zărirăm răsăritul soarelui. Razele lui erau călduroase nu ca de altă dată. Încălzisau nenumăratele morminte ale eroilor!

E zi frumoasă. Cîrpițul paserilor se aude și aici, dar mai a jale. Noi eram de față toți. Nici pe unul nu l-a găsit afurisitul de glonț rusec. În momentul acesta, auzim un zgomot oarecare, sus prin aer... Privim în sus, dar nu puteam zări nimic de soare. Deodată se aude un sunet grozav de tunuri, iar sus în aer vedem explodând nenumărate „șrapnele“ în apropierea unui aeroplan rusec. Așa frumos explodau în aer, de li-se vedea para roșie și fumul alb. Și nu mult trecu până căzu jos tot sfărâmat — tot bucățele. Câteva șrapnele l-au nimerit bine. Iar nouă ne-a rîs înlîna, când am văzut că cade jos o păsăruică atât de frumoasă — un aeroplan. După asta iară a stăpînit liniște. Nu puteai auzi nimic alta, decât cîrpițul paserilor... și așa ziua întregă o petreceam în armonie. Cugețele noastre erau îndreptate și către Dumnezeu, dar și pe acasă — prin Ardeal. — Și curajul nostru a crescut acum și mai tare. Cu puterea în mână așteptam pe Ruși, că-i zărlam în mal multe rânduri cum se lupă iei-colo...

Umbrele serii au șosit și lumina zilei e pe sfârșite; iar într'o comună apropiată se aude cîntînd frumos muzica militară. Eram și noi în stare să începem la dolne. Dar ascultăm frumoasa noastră muzică, care ne este toată mîngîierea. Ea ne vindecă și din om elab face om viteaz. Răsunetul ei îl aude și inimicul și ascultă și el cu plăcere frumoasele noastre dolne și imnuri românești. Muzica n'a cîntat mult însă ne-a oțelit bine. Mal privim în laturi. Dinspre noi la dreapta o comună toată arădă — conușe, și de acolo mal departe nu mal vedeai nimic.

Muzica militară începu iar. Sunetul ei se va auzi și în nouri cerului! Ce frumos cîntă... Induratul Dumnezeu bîncuvîntă sunetul ei!... Tot așa până ce apune soarele, când deodată cu apusul soarelui năvălesc Rușii cu grîmada pe noi, iar sunetul de pușto începu a crește tot mai tare. În momentul acesta începură nenumăratele noastre tunuri, dintre cari și cel de 30¹/₂. Aceasta ne-a fost toată bucuria. Urla aerul dinsintea lui și înlemnia inimicul de frica șrapnelului. Din acela, nu „de-a ficea“ merge un șrapnel ori granat afară, oricare făcea ispravă, iar bieții Ruși nu șiau că pe care dintre ei o să-l ajungă prăpastia. Ulte, acum vino un șrapnel. Lumea doar' so prăpădește... Nimeri bine... Chiar între Ruși dădu... Uite cum o iau la fugă de groaza lui, iar noi, cu pușculița ce bine putem scera la ei... Iei-colo, puteai vedea ca grîmada căzuți. Creapă copacii de sunetul lor, iar de mila lor, plîng chiar și frunzele... Și așa ținu mai multă vreme, numai că tunurile tăcură. Ne lăsară acum pe noi, să ne împlinim datorința. Și am împlinit-o, însă aceia, cari au luat parte acolo, la trecerea noastră peste apa ce se numește Bug, vor și să amintească urmașilor săi și n'o să uite în întregă viața lor.

Iată că însărează bine și într'un târziu e tăcere pe întregă linia. Ne punem la cină și prînz. Toste deodată; iar după mîncare aprindem o țigară. La 1¹/₂ ore din noapte, ne luăm cu toții cafea în „șerflasche“ și cu ajutorul Domnului pornim mai departe. Și cam pe la 12 ore trecem apă, în care era mai multă mocelă; cu greutatea pe noi, prin apă și mocelă până în brău... Cu toate — am trecut. Bunul Dumnezeu ne au împuțernicit, că după trecere ne așezarăm pe un șes frumos, alții pe o culme de deal mai mică, iar eu, nimerisem într'un ovăș, unde îndată începui la lucru. Dar hainele de pe noi erau toste apă... Imi făcu iar scut din nou,

dar nu gai bine și dinspre o pădure încep a suna mai multe puști. Rușii iar vin pe noi, spun eu vecinului. Dar noi, par' că-i lusesem numai în glumă, însă vedem, că nu de dragul nostru a început, ci poate, are voe de luptă. Dar așa începem și noi ca niciodată până atunci. Muniție era destulă.

După un răstimp de două ore era și aerul stricat rău. Tot miros neplăcut se răspîndea. Dar de asta lor nu le pasă și lupta durează mai departe. La trei ore după miez de noapte, mă nimerise un glonț în talpa piciorului drept. Șanțeții nu mai era în apropiere. Mă retrag eu la părășii unei case, dar când să fiu bine scutit, mă nimereste alt glonț în pulpa piciorului stîng. Iată că eram șchiop de amîndouă picioarele, iar într'ajutor pe cine să strig, nimeni nu mal exista, care ar putea să mă ajute, decât Dumnezeu. Deschid ușa casei... În lăuntru un biet moșneag, era ascuns sub un pat. De frică, când mă zărise, par' că se băga în părășe. Dar îl agrălesc și iese afară și mă leagă la amîndouă ranele. Imi povestește apoi, că moare de foame. Îl dărulesc cu pâne și îi dau tutun de pipă... Bietul moș, cum mi-a mulțumit. Întăiu și-a aprins luleaus, apoi a început la pâne. Și mîncă bine. Lupta încetase, nu auzial decît din când în când câte-o pușcătură. Rușii rămaseră și de astă dată bătăuți. Eu eu ajutorul alor două băte, ce mi-le făcuse moșul cu săcurița din piciorul patului, mersel încot cătră spital, la „Crucea Roșie“. Iar moșul rămase trăgînd din luleauă...

Patrick A. Chiș

Ordonanța guvernului. privitoare la cumpărările de bucate și făină.

III. Certificatul de măcinat.

§ 7. Oricare întreprindere de morărit poate să primească bucate pentru măcinat numai dacă partida aduce certificat de măcinat, liberat la aceeași dată de primăria comunei în care locuiește și pentru moara arătată de partidă.

Primăria comunală trebuie să controleze, și cu prilejul liberării certificatelor de măcinat, ca produsele ce l'ae cuvin fiecărei partide să nu treacă, conform acestei ordonanțe, măsura trebuinței sale casnice, pe timpul până la 15 August 1917.

§ 8. Partida, care duce măcinat, trebuie să predea întreprinderii de morărit certificatul de măcinat; aceasta are să-l primească și să-l păstreze. Întreprinderea de morărit are să înainteze la 1 și 15 a fiecărei luni certificatele de măcinat întrăte expozitului Societății pentru produse de războiu la care aparține.

§ 9. Întreprinderile de morărit au să poarte evidență cu privire la certificatele de măcinat și cu privire la prelucrările de produse pe seama partidelor. În aceasta evidență proprietarul întreprinderii de morărit trebuie să introducă după categorii toate produsele, și partidei, care a adus măcinatul să-i libereze o adeverință de primire, care să cuprindă datele asupra produselor aduse pentru măcinat.

IV. Adevertirea cumpărării de produse din partea Societății pe acții pentru produse de războiu, a comitșonariilor acestor societăți și a negustorului (în soțret sau cooperativet).

§ 10. Societatea pe acții pentru produse de războiu, comișonarii acestei societăți, cum și comercianții (cooperativa) întreprinși să cumpere produse de războiu în înțelesul § ului 10 al ordonanței Nrul 1750/1916 M. E., trebuie să dea producătorului o adeverință corespunzătoare în scris asupra produselor primite, Producătorul

are să primească adeverința în scris și să o păstreze pentru legitimarea proprie.

V. Anunțarea trebuințelor casnice și economice a celor îndreptățiți la aprovizionarea din partea autorităților.

§ 11. Producătorul, care nu și poate acoperi trebuințele casnice din producțiunea proprie, are să se înștiințeze, în scris sau verbal, primăriei comunale, în scopul asigurării părții ce-l lipsește pentru trebuințele casnice, cum și neproducătorii pentru asigurarea întregii trebuințe casnice, cel mai târziu până la 15 Septembrie 1916. Anunțul va arăta într'un conspect: numele său, ocupațiunea, numele persoanelor, cari se hrănesc de regulă în economia sa, cu date amănunțite asupra acelor, cari nu au câștig și în fine — la producătorii socotindu-se provizii de produse ce care dispun, computată până la 15 August 1917 respective a părții care le lipsește și trebuie acoperită. Producătorul are să înștiințeze, întrucât producția sa de grâu nu ajunge pentru trebuințele sale economice, și trebuința sa în această privință...

Sub titlul de trebuință casnică pot să pretindă, în înțelesul ordonanței 4586/1915 M. E., celce se ocupă cu economia, pe zi și de cap cel mult 400 grami de făină de grâu, săcară sau orz ori un amestec din acestea, persoanele, cari săvârșesc lucruri grele corporale cel mult 300 grami, iar altele cel mult 240 grami. Cu privire la grâu partida trebuie să și justifice corespunzător trebuința sa economică.

§ 12. Celce în înțelesul § ului I al acestei ordonanțe nu a rotornat, până la termenul de înștiințare, legitimația de cumpărare prin care a fost îndreptățit să cumpere deodată întregă cantitatea pentru trebuința sa casnică, fără de a o fi putut procura aceasta, nu poate fi listat în lista acelor persoane de a cărora aprovizionare îngrijesc organele publice. Celce a obținut o legitimație de cumpărare pentru procurarea întregii sale trebuințe casnice, în rate, sau numai pentru o parte a acestei trebuințe, poate fi primit în lista persoanelor de a cărora aprovizionare îngrijesc organele publice până la măsura de produse notate în legitimația de cumpărare însoțită până la termenul de înștiințare a trebuinței, respective dacă acela a primit o legitimație de cumpărare numai pentru o parte a trebuinței sale și aceasta nu a restituit-o ca neliberebințată autorității, până la măsura părții încă necoperită a trebuinței sale până la 15 August 1917.

Deasomenea sunt a se luă în lista acelor de cari îngrijesc organele publice și persoanele provăzute cu o legitimație de cumpărare pentru întregă trebuința casei lor, cari ca persoane ce se ocupă cu lucrări grele corporale în înțelesul ordonanței 4586/1915 M. E. pot să pretindă pe zi 300 grame de făină, și cari cu privire la aceea cantitate, conform §-ului 5 al ordonanței 1750/1916 M. E. nu au obținut nici o legitimație de cumpărare.

§ 13. Primăria comunală este obligată să trimită primpretorelui o copie a listei cu privire la toate înștiințările, până la termenul preșcrit. Primpretorele trebuie să trimită un conspect general al tuturor trebuințelor din comunele cercului său primului oficial al comitatului și acesta trimite ministrului de interne un conspect asupra tuturor trebuințelor din comunele comitatului. Ministrul de interne în înțelegere cu cel de comerț și cu cel de agricultură stabilesc apoi definitiv și au să îngrijască de trebuința de făină respective de bucate pe seama întregului comitat.

§ 14. Modalitățile înștiințării stabilite în §§-ii 11 și 12, a convocării pentru înștiințare, a constatării datelor anunțate, cum și celelalte modalități ale primirei produselor se stabilește,

cu privire la dispozițiile §-ului 13, conform împrejurărilor speciale ale comitatului primul funcționar al său.

§ 15. Când cineva cere o legitimație de cumpărare după terminul de înștiințare în înțelesul §-ului 5 al ordonanței 1750/1916, primăria comunală este obligată a șterge persoana respectivă, până la măsura cantității de produse, de aceea are să cumpere pe temeiul legitimației din lista acelor, de a căror aprovizionare îngrijește organele publice.

Persoana, care a înapoiat legitimația sa de cumpărare, respective legitimațiile, fie și după trecerea termenului socotit mai înainte, dar cel mai târziu până la 15 Octombrie 1916, pentru că nu și-a putut procura produsele, — primăria comunală trebuie să o ia în lista acelor, pentru a căror aprovizionare îngrijește organele publice cu cantitatea de produse prevăzută spre cumpărare în legitimație.

§ 16. Primăria comunală trebuie să poarte un registru deosebit despre aceia, cari pe temeiul §-ului 15 au fost șterși din lista acelor de

a căror aprovizionare îngrijește comuna, cum și despre aceia, cari pe temeiul aceluiași § au fost primiți în lista acelor, de a căror aprovizionare se îngrijește comuna. Acest registru trebuie încheiat cel mai târziu la 15 Octombrie 1916 și un exemplar al acestuia pe calea comitatului să-l înainteze până cel mai târziu la 1 Noembrie 1916 ministrului de Interne, care are să îngrijească pe temeiul acestora de trebuințele comitatului.

Aceia, cari la 15 Octombrie 1916 figurează în lista acelor, de a căror aprovizionare îngrijește organele publice, pot pretinde să li se pună la dispoziție, până la termenul satorit de organele publice, cantitatea înștiințată de făină în măsura și calitatea satorită. Ei primesc făină pe lângă plățile în bani gata.

§ 17. Ministrul de agricultură în înțelegere cu ministrul de Interne pot să statorască, în cazuri motivate pentru singuraticile comitate, termenele satorite în §§-li 11, 13 și 16 și la un termen mai târziu. (Va urma)

Ce trebuie să știe fiecare om cu privire la „Ajutorul de stat?”

(Urmare).

III. Ocrotirea familiilor celor căzuți (morți) pe câmpul de luptă, precum și a celor dispăruți.

— Orfanii și văduvele acestor ostași! —

Cine e îndreptățit la îngrijirea (ocrotirea) din partea militară?

Orfanii și văduvele ostașilor căzuți pe câmpul de luptă, ori dispăruți.

La ce sunt îndreptățite văduvele?

La pensiunea militară pentru văduve.

Ce înțelegem sub »procederea militară a orfanilor«.

Spesele de creștere, ce li-se cuvine acestora. Acești bani îi primesc însă numai copiii legitimi, ori recunoscuți după lege și anume îi primesc până când vor împlini etatea de ani 24

Acasă, în concediu.

Cât nu visează bieții glotași la clipa, în care sosind acasă, vor putea să-și revadă familia. Concediile, cari li-se dau, îi mai mângâie din când în când, pricinuindu-le bucuria re-țărunită. Să dea D-zeu ca să se întoarcă întregi și sănătoși, nu peste mult, cu toții, ca să-i așteptăm și noi cu lacrimi de adevărată bucurie și fericire.

„PEATRA“

Bancă economică-comercială și de credit, societate pe acții în Sibiu. — gazdasági-kereskedelmi- és hitelbank részvénytársaság Nagyszombat.

Convocare.

Domnii acționari ai Institutului „PEATRA“, bancă economică-comercială și de credit, societate pe acții se invită conform §§-lor 15, 16 și 17 ai statutelor societății la

adunarea generală extraordinară,

care se va ține în Sibiu, Marți în 15 Aug. 1916 st. n. la 2 ore p. m. în casele proprii ale institutului din str. Pint. Nr. 23

Obiectele:

1. Deschiderea și constituirea adunării (§ 21).
2. Aprobarea normelor referitoare la înființarea secții de masă și a contractului cu șeful secții.
3. Alegerea unui membru în direcțiune.

Domnii acționari, care însenzul §§-lor 18 și 19 din statutele societății voiesc să participe la adunare în persoană sau prin plenipotențiar, sunt rugați a și depune acțiunile și eventual dovezile de plenipotență cel mult până Vineri în 11 Aug. n. a. c. la 12 ore din zi.

Sibiu, în 25 Iulie 1916.

Direcțiunea.

Meghívó.

A „PEATRA“, gazdasági-kereskedelmi- és hitelbank részvénytársaság t. o. részvényesek az alapszabályok 15, 16 és 17 §§-ai értelmében ezennel meghívotnak a Nagyszombaton, 1916 évi Kedden, augusztus hó 15-én d. u. 2 órákor, az intézetnek sajtóházában (Sarkantyú-u. 28. sz.)

a rendkívüli közgyűlésre.

Tárgysorozat:

1. A közgyűlés megnyitása és alakulása (az alapszab. 21 §-a értelmében).
2. Az áruosztály szabályoknak és ennek főnökével való kötött szerződésének jóváhagyása.
3. Egy igazgatósági tag megválasztása.

A részvényes urak, a kik a társaság 18 és 19 §§-ai értelmében a közgyűlésen személyesen vagy meghatalmazottjaik útján szánékoznak részt venni felkéretnek, hogy részvényeiket és esetleges meghatalmazási okmányukat az Intézet pénztáránál legfeljebb Pénteken 1916, augusztus hó 11-ig d. e. 12 óráig bezárólag letétbe helyezék.

Nagyszombaton 1916 július hó 25-én.

Az igazgatóság.

Publicațiune

pentru vânzare de lemne

Comuna Orlát com. Szeben) vinde în licitațiune publică împreună cu oferte închise din pădurea proprie numită „Padina Pușcașului“ pe baza hotărârii secției economice a comisiunii municipale Nr. 1054/1915 semintării de fag.

Cvântul de lemne de fag ce se va vinde e estimat la 9978 metri cubici blane de foc.

Licitațiunea publică se va ține în 29 Iulie a. c. la 10 oare a. m. în cancelaria comunală din Orlát.

Prețul de strigare e 14967 cor. Vadiul ce e a se depune e: 1500 cor. Oferte ulterioare nu se vor lua în considerare.

La ofertele închise e a se acelu vadiul în numărul ori în hârtii de valoare.

Condițiunile de licitațiune precum și de contract să pot vedea la primăria comunei Orlát precum și la curatoratul silvanel r. ung. cerc. Nagyszombaton, Sútcsa 7 lu decursul oarelor de oficiu.

Orlát în 2 Iulie 1916.

Primăria comunală.

Pictură bisericească și portrete

Aduc la cunoștința On. public, că subscrișul primesc în lucrare orice pictură în oleiu, în special bisericească: iconostase, orice icoane și mărimi lucrate pe pânză, lemn zinc, eventual pe zid (păreți) etc. Oruci, prapori întregi, prasnăcare etc. Curățiri, reparaturi și renoiri a tot felul de icoane, picturi și iconostase; — tot felul de aurită până la cel mai fin aur veritabil. Cu prețurile cele mai moderate.

După fotografiile bune lucrez portrete până la mărimea naturală, în Creion (Contto) și în oleiu. Pentru lucrurile mele posed numeroase atate de mulțumire.

Oerând sprijinul On. obște române, semnez

Cu toată stima:

Nicolae Baclu, pictor
Agărbiciu, Szászegerbegy (N. k. m.)

Vinderea la Grand Magazin

s'a început Lună în 19 Iunie 1916 în toate despărțămintele cu prețurile cele mai ieftine.

Boltă bogată în covoare, perdele albături, creton, modă, umbrele etc.

Un comis

(specialist în manufactură se preferă) află loc la Ioan Comșa & fiu, Szelltye (com Szeben).

CAFEA

cu 50% mai ieftină decât la alții, având un gust plin de aromă, americană, potrivită prin conținutul ei bogat și bun pentru a face economie, dimpreună cu zaharul trebuincios pentru ea. livrează în săculețe de probă de câte 5 Kg. cu 26 Cor. firma:

A. Sapira

Export de cafea și teiu în Galați 526.

Aviz.

Petru Suciu născut din Șiria (Világos) caut un loc de via de lucru și pentru grije de vil cine dorște se facă dîne să-mi scrie Feldgass 8 Sibiu.

Servitoare.

O familie bună, două persoane, nu departe de Sibiu, caută o servitoare, ori o femeie așezată, care să știe spăla și călca și să se priceapă și la bucatorie. Serviciu statornic. Întrubări, la Administrația Foli.

Caut

2 băieți dela 13 ani în sus ca învățacel la meșeria de pelarie cu condițiuni favorabile. Ioan Bucșan pielar în Szelltye.

Chiağuri

bune vechi de vișol se află la Mihail Fridel la Gușterita Nr. 12

Eudovic Ferencz

croitor de bărbați

SIBIU, strada Cisnădiei Nr. 12
recomandă p. t. publicului
cele mai nouse stoffe de
toamnă și iarnă în mare
asortiment.

Noutățile

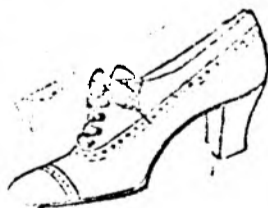
sosite chiar acum, pentru haine de bărbați stoffe indigene din cari se execută după măsură cele mai moderne vestimente precum: Sacko, Jaquete și haine de salon, cu prețuri foarte moderate.

Deosebită atențiune merită noutățile de stoffe pentru pardisiuri și „Raglan“, cari se află totdeauna în deposit bogat.

Asuprareverenzilor confecționate în atelierul meu, îmi permit a atrage deosebită atențiune a On. domni preoți și teologi absolvenți. — În cazuri de urgență confecționez un rând complet de haine în timp de 24 ore. — Uniforme pentru voluntari, cum și tot felul de articli de uniformă, după descripție croitoră cea mai nouă.

25,000 perechi de ghete, boconci și cisme

cu transport în termen de 30 zile

Expediem zilnic pe postă și pe calea ferată, cu rambursă, cele mai bune **ghete și articli de piele, opinci și cisme pentru bărbați** în preț de 60 până la 140 cor., apoi **boconci** dela 28 până la 48 cor. și opinci cu chilogramul în prețul de curs de peste zi, **ghete pentru bărbați** dela 32-48 cor., **ghete pentru dame** dela 26-56 cor., **ghete pentru băieți** dela 28-38 cor. și mai sus, **Jumătăți de ghete** dela 9 cor. în sus. La cumpărături în mare după tocmeală.

Petringenar János,

director pentru articli de vânzare.

Budapest, Szerecsén-utca 6. Telefon Nr. 131-89.

Acei articli, cari nu corăspund îi schimbăm ori întorcem banii.

Cereți preiscourant ilustrat.

Cel mai vechiu și mai mare institut financiar românesc din Austro-Ungaria

„ALBINA“

institut de credit și de economii în Sibiu

Filiale: Brașov, Bozoviciu, Elisabetopole, Lugos, Mediaș și Mureșoșorheiu

Agenturi: Orșova, Sănmărtin, Sănmiclăușul-mare și Șeica-mare

Capital societar	K 6,000.000—
Fonduri de rezervă și penziuni	„ 2,350.000—
Portofel de cambii	„ 17,700.000—
Imprumuturi hipotecare	„ 12,400.400—
Depuneri spre fructificare	„ 24,500.000—
Scrisuri fonciare în circulațiune	„ 10,000.000—

Primește depuneri spre fructificare cu $4-4\frac{1}{2}\%$

după terminul de abdicere, plătind însuși darea de interes

execută asemnări de bani la America și îngrijește încasări de cecuri și asignațiuni asupra oricărei pieși, mijlocește tot felul de afaceri de bancă. — Orice informațiuni se dau gratis și prompt atât de Centrala din Sibiu, cât și de filialele și agenturile institutului.

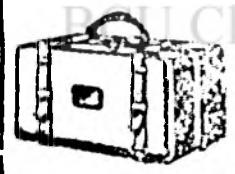
Direcțiunea.

Atelier de curelărie, șelărie și cofetărie
ORENDT G. & FEIRI W.

(odănoară Societatea curelărilor)

Strada Cisnădiei 45 — SIBIU — Hellauergasse 45

Magazin foarte bogat în articole pentru călătorii, călătorii, vânat, sport și volaj, poartă și procovășii, portmonee și bretele solide și

alte articole de grănterie cu prețurile cele mai moderate. Cărele de masină, cărele de călător și fagot, Sky (vârzozi) permanente la depozit.

Toate articolele din branșele numite și reparatura lor se execută prompt și ieftin. — Liste de prețuri, la cerere, se trimit franco.

Comandă prin poștă se efectuează prompt și conștientos.

Mare depozit de hamuri pentru cai dela soluri cele mai ieftine până la cele mai fine, coperitoare (holuri) de cai și colere de călătorie.

Femei române! Ascultați! Femei române!

Nu mai trebuie nici săpun, nici leșie la spălătul rufelor!

Spălați numai cu „Lavosin“.

Lemnele scumpe, cărbunii scumpi, săpunul esorbitant scump, timpul scump, adică totul, ce face cheltueli și osteneți cu spălătul rufelor, cruțați, chivernisiți cu: „Lavosin“.

„Lavosin“ul e cel mai recent, victorios, nevătmător preparat pentru spălătul rufelor. „Lavosinul“ e garantat liber de clor. Cu „Lavosin“ se spală rufele alb scilpitor numai cu apă lină (adecă dabia căldișoară), fără osteneală.

„Lavosinul“ cruță rufele (nu se mai rupe așa curând) că, „Lavosinul“ nu conține clor, care, cum se știe mănăncă, prăpădește rufele în scurt timp, făcându-le sdrănte.

„Lavosinul“ desinfectează rufele și le dă și miros plăcut. Spălătul rufelor cu „Lavosin“ e de 3 ori mai ieftin, de cât spălătul cu săpun și leșie.

1 dosă „Lavosin“ costă numai 1 cor. 85 fill. și ajunge pentru spălătul rufelor din 2 săptămâni dela 6 persoane!!!

1 dosă mică costă 1 coroană. Instrucțiune română despre întrebuințarea Lavosinului se află pe dosă.

„Lavosinul“ e eminent pentru oteluri, spitaturi, sanatorii, internate, asiluri de săraci, căsărni, mănăstiri, spălătorii, băi etc.

„Lavosinul“ curăță podeli parchetate, podeli de scândură, vase de lemn, trepte (scări), ganguri etc.

Noua fabrică „Lavosin“ în Viena.

Singura vânzare pentru Transilvania.

Hermine Niemandz născ. de Benkner.

Brașov (Brassó), Târgul callor Nr. 28.

(Pentru câteva comitate transilvănene încă libere primesc reprezentanți solvenți).

Publicațiune.

Comuna Veszény (Veștem) esarândează pe calea licitațiunei publice ce să va ținea în 2 August 1916 st. n. Ziua sîlui Ilie — la 3 ore după amiază pășanatul de oi din hotarul comunei pro 1916/ a 17.

Prețul strigărei 1500 Coroane. Valoarea 10%.

Condițiunile de licitațiune să pot fi în cancelarie.

Primăria comunei.

La compactoria

F. Neuzil, Pământul mic se primesc fetițe lucrătoare.

Aviz.

Aducem în cunoștință onor. public căci avem 2 garnituri pentru înblătut cu dam: deci căutăm o comună bună undu am putea înblăti cel puțin 1 lună cei intereseați să se adreseze la subscriiții proprietari Tifrea și Russu liferanți de fân Sellte Szeben m.

Centrala de lână din țările coronei ungare,

face de știre, că los de adunat lână în ori-ce cantitate fie cât de mică și de ori-ce sortă, pentru vânzători și Dl Jakob Löwy Fleischergasse Nr. 3 II. 4 în Sibiu (Nagyszeben).

Lucrători

să caută pentru bereria din SADU.

Reflecții să se adreseze la firma

Thomas Binder și filii

SIBIU, Jungervaldstrasse 7.

Berea albă și neagră din Bereria dela Trei-Stejari

in SIBIU

este foarte bună și gustoasă!

■■■■■■

Această bere e căutată și se bea cu plăcere de toți cari cunosc și la oraș și la sate

124

■■■■■■

Că berea noastră e foarte cărată se poate vedea și de acolo că cumpărătorii înmulțesc mereu

Cea mai bună bere de Steinbruch

in butoaie și sticle dela

Fabrica de bere a Capitalei, soc. pe acții in Steinbruch recomandă reprezentantul general

Sibiu. G. A. SCHNEIDER, Sibiu.

Telefon 147.

Sprînzîni Industria română

Vasile Ban,

depozit de încălțăminte — la „Cisma mare roșie“ Sibiu, (Burgergasse) Nr. 7, Nagyszeben.

Atrag atenția onoratului public din loc și jur că mi-am asortat

depozitul cu ghete

de tot felul și de lux pentru copii, dame și bărbați, papuci de casă 8.50

Ghete cu zug din piele crepată Kr. 25—50

Prețul după cursul zilei

1500 părechi de bocanci

cu prețul dela 50 cor până la

70 cor. lucrăți din materialul

cel mai bun pentru domni, mun-

clitori și militari.

Ghete de copii Nr. 20—25 26—28 29—34

K. 9—20 13—20 20—28

Ghete de dame Nr. 35—42 de bărbați Nr. 39—47

K. 25—40 K. 30—60

Catalog nu dăm afară până după răboiu.

Nu perdeți ocazia și vă convingeți!

Duminecă până la 10 ore.

Catalog nu dăm afară până după răboiu.